

[Undervisningsministeren]

uden i øvrigt at vide noget som helst om, hvad der sker på det felt.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Jeg er meget enig med undervisningsministeren i, at et af institutionernes skjulte mål er at fastholde sig selv og bevare deres egen måde at fungere på, og man kan nok give undervisningsministeren ret i, at det er væsentligt, at der er nogle andre, der tænker anderledes. Men derudover må jeg sige, at forskningsrådene er jo også allerede en institution, og de tal, jeg havde, var fra 1983. Det er nogle, jeg har fået opgivet, jeg kunne ikke finde kilden, undskyld. Jeg tror egentlig, det derfor er meget godt, at man får sådan en debat her i Folketinget om, hvordan det med bevillingerne foregår, og hvad det er for nogle områder, man bevilger til, netop for at komme ud over det med, at institutionernes mål er at sikre sig selv, deres egen stilling og deres egen målsætning, som de nu har formuleret den.

Mette Groes (S):

Jeg vil godt sige til hr. Estrup, at grunden til, at ligestillingsrådet skal have egne midler, er, at man på grund af den træghed i processen, som ministeren netop var inde på, ikke kan sikre sig, at der går midler direkte til de projekter, som i højeste grad gavner kvindernes ligestilling, men det ved ligestillingsrådet noget om. Det er f.eks., som hr. Tinning var inde på det, projekter, som vedrører kvinders forhold på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg godt sige til fru Ingerlise Koefoed og fru Eva Møller, som talte om, hvorvidt kvindeforskningen skal integreres eller ej, at jeg synes, det, debatten har gået på i dag, er, om kvindeforskningen skal have egne penge, om kvindeforskningen skal have lov til at være sig selv. Jeg synes, kvindeforskningen skal have egne penge, og jeg synes, at kvindeforskningen skal have mulighed for at være sig selv, men ikke nødvendigvis behøver at lade sig integrere i et fællesskab. Jeg mener, det skal være kvinderne selv, der finder ud af, hvordan deres samarbejde skal struktureres.

Tinning (VS):

Jeg er ked af, hvis jeg kom til at kritisere undervisningsministeren for at mene noget om forskerrekruiteringsplanen, som ministeren ikke havde sagt. Der blev dog straks rådet bod på det ved det, ministeren faktisk sagde – hvad jeg også havde regnet med – men denne gang i en ny version.

Ministeren sagde: forskerrekruiteringsplanen generer ikke kvindeforskningen. Og hvem siger så det? Det siger undervisningsministeren, men det siger kvinderne ikke, for de ved, hvilken betydning den plan har for kvindeforskningen, og de ved, at den ikke er god nok.

Det var ikke noget tilfælde, at da der var møde i Forum for kvindeforskere i Danmark fredag den 9. november, vedtog de en udtalelse, hvori de bl.a. slår til lyd for, at der ved besluttelsen af de nye forskerstillinger tages hensyn til kvindeforskning og kvindelige forskere, bl.a. ved indførelse af kønskvoteringsregler, lige præcis for at forsøge at gøre noget konkret ved den meget skæve kønsfordeling af forskere i faste stillinger.

Så synes jeg også, det er vigtigt at få sagt, at den sædvanlige forklaring, undervisningsministeren kommer med om, at man kun skal uddanne sig på områder, hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder, selvfølgelig har en snæver sammenhæng med den politik, man i øvrigt fører. Hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder, afhænger selvfølgelig også af den politik, flertallet herinde fører. Det var det ene.

Det andet er, at jeg tror, der kan være noget om det, fru Alice Faber sagde, at det nye har svært ved at gro i forhold til det etablerede – og det sagde undervisningsministeren også – men lige præcis derfor er det også forkert at sige, at hvis vi indfører nogle uddannelser, som er selvstændige kvindestudier, får vi bare lavet nogle ghettoer. Man kan ikke bruge uddannelsen til noget, man får ikke nogen erhvervskompetence, man får ikke noget arbejde, og hvad ved jeg.

Jeg nævnte som ét eksempel det åbne bifag i Odense i humanistiske kvindestudier og informationsteknologi. Det forekommer mig at være et godt og værdifuldt initiativ. Jeg nævnte også, at man dér arbejdede med et særligt humanistisk kvindevidenskabeligt uddannelsesmodul, som jeg også mener lige præcis er med til at bibringe uddannelsen af kommende forskere, eller hvad de folk i øv-